

GRISILJA

Gri - sil - la hun sat i Guld - væ - ven saa fin, der
fik hun da se Al - ler - kjæ - res - ten sin, Haa haa, ja
ja. Der fik hun da se Al - ler - kjæ - res - ten sin.

Grisilja hun satt i gullveven så fin
så fikk hun da se allerkjæresten sin
-hå hå ja ja
så fikk hun da se allerkjæresten sin.

Å, hør du Grisilja, kjær dotteri mi
kvi renne det mjølk ut or brøsto di?

Eg kan ikkje lenger dylja fyr deg:
herr Riddeval heve lokka meg.

Honom vil eg på bålet brenne,
deg vil eg ut av landet sende.

Grisilja ho aksla kappa blå,
så gjekk ho dit som Riddeval låg.

Å, hør du Grisilja, hoss er det no fatt
at du er ute så eine om natt?

Mi moder hev blivi meg så vreid
ho vil inkje sjå meg fyr augo meir.

Riddeval pakka sitt gull i skrin,
så drog han av landet med kjæresten sin.

Då dei kom i grønne lund
då lyster Grisilja å kvile ei stund.

Min fader han hadde så mange slott,
Gud gjeve eg hadde det minste kott!

Min fader han hadde så mange land,
Gud gjeve eg hadde det rennande vann!

Herr Riddeval var imot henne så god,
han henta det vannet i raude gullsko.

Da han kom seg åt vatnet ned,
da satt ein fugl e og song derved:

Skunde du deg i din kjortel raud,
din kjæraste ligg e i rosenlund daud.

Herr Riddeval gjekk båt med redsle og harm,
tvo bonn låg den daude moder på arm.

Da Riddeval tilbake mun nå,
daud var Grisilja og sønne små.

Så sette han sverdet imot ein stein,
odden gjorde hans hjerte stort mein.